

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 29.6.2011
KOM(2011) 510 lopullinen

2011/0183 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä

(//EU, Euratom)
{SEK(2011) 876 lopullinen}

PERUSTELUT

1. JOHDANTO – MIKSI UUDISTUSTA TARVITAAN?

1.1. EU:n rahoitusjärjestelmä on vanhentunut

EU:n rahoitusjärjestelmä on kehittynyt vuodesta 1957 huomattavasti. Alkuperäisen järjestelmän tärkeimpänä perustana olivat jäsenvaltioiden rahoitusosuudet. Vuonna 1970 otettiin käyttöön omien varojen järjestelmä, jolla varmistettiin EU:n rahoituksen riippumattomuus. Tämä järjestelmä perustui alussa pääasiassa EU:n toimintapolitiikkaan kytköksissä oleviin perinteisiin omiin varoihin, mutta alv- ja BKTL-perusteisten omien varojen asteittaisen kehittymisen myötä siirryttiin rahoitukseen, joka perustui lähinnä tilastollisiin aggregaatteihin, joilla ei ole yhteyttä EU:n toimintapolitiikan painopisteisiin.

Samalla kun omien varojen koostumus kehittyi, otettiin käyttöön useita korjausjärjestelyjä, jotka perustuivat kesäkuussa 1984 Fontainebleussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa vahvistettuihin periaatteisiin. Näihin periaatteisiin kuuluu, että ”jos jonkin jäsenvaltion budjettitaakka on liiallinen sen suhteelliseen vaurauteen nähden, se voidaan korjata sopivana ajankohtana”. Korjausjärjestelyihin kuuluu hyvin monenlaisia toimenpiteitä, jotka ovat tulosta toisiaan seuranneista neuvotteluista. Näiden neuvottelujen seurauksena on yleensä otettu käyttöön uusia korjausjärjestelyjä jo käytössä olevien rinnalle.

Omien varojen järjestelmän toiminnasta laadittu kertomus¹ osoittaa, että nykyinen rahoitusjärjestelmä toimii useimpien kriteerien perusteella arvioituna huonosti. Rahoitusjärjestelmä on läpinäkymätön ja niin monimutkainen, että vain pieni joukko asiantuntijoita ymmärtää täysin, miten se toimii. Tämä rajoittaa mahdollisuuksia järjestelmän demokraattiseen valvontaan. Lisäksi monet jäsenvaltioista pitävät järjestelmää epäoikeudenmukaisena. Unionin talousarvioon suuren rahoitusosuuden maksavat jäsenvaltiot pitävät nettorahoitusosuuttaan liian suurena, ja monet sellaiset jäsenvaltiot, jotka hyötyvät varojen uudelleenjakoon perustuvista politiikoista, kuten koheesiopolitiikasta, joutuvat maksamaan EU:n talousarvioon yhä suurempia rahoitusosuuksia korjausjärjestelyjen rahoittamiseksi.

Suurin ongelma lienee kuitenkin se, että EU:n talousarvion rahoitustapa, jonka vuoksi monet poliitikot jäsenvaltioissa pitävät EU:lle maksettavia rahoitusosuuksia vain menoerinä, aiheuttaa väistämättä jännitteitä, jotka vievät pohjaa kaikilta EU:n talousarviosta käytäviltä keskusteluilta. Korjausjärjestelyjen asteittainen kehittäminen on vain yksi osoitus tästä ongelmasta. Toinen osoitus on se, että jäsenvaltiot pyrkivät etukäteen varmistamaan niille osoitettavan kansallisen rahoituksen. Tällaisen tuoton maksimoimiseen keskittyvän kapea-alaisen laskentatavan yleistymisen vaikuttaa EU:n varojen tuottamasta lisäarvosta käytävään julkiseen keskusteluun. Se myös saa osan kansalaisista kyseenalaistamaan EU-jäsenyyden edut.

EU:n talousarvioasioista sopimiseen 2000-luvulla liittyneet vaikeudet johtuvat osittain siitä, että EU:n talouden organisointi on ollut puutteellista. EU:n toiminnan rahoitusta on pitkään pidetty laskentamekanismina, jolla on seuraavat kaksi päätavoitetta: EU:n menojen kattamiseksi tarvittavan riittävän rahoituksen varmistaminen ja uusien korjausjärjestelyjen

---

¹ Komission valmisteluasiakirja ”EU:n talousarvion rahoittaminen: kertomus omien varojen järjestelmän toiminnasta”, SEC(2011) 876 lopullinen, 29.6.2011.

ottaminen osaksi rahoitusjärjestelmää. Kuten edellä on todettu, tämä lähestymistapa ei nykytilanteessa enää toimi. Tämän vuoksi on aika kehittää uusi lähestymistapa EU:n rahoitusjärjestelmään.

1.2. Uuteen ajatteluun perustuva EU:n rahoitusjärjestelmä

Julkiseen talouteen liittyvät merkittävät haasteet ja uudet painopisteet vaikuttavat EU:n talousarvion perustaviin käsitteisiin. Kehitteillä onkin uuteen ajatteluun perustuva EU:n rahoitusjärjestelmä, jossa on kaksi pilaria.

Ensinnäkin, EU:n rahoitusjärjestelmä voisi olla tärkeä osatekijä unionin laajuudessa julkisen talouden vakauttamisessa. Kaikkien 27 jäsenvaltion vuotuinen yhteenlaskettu alijäämä oli maailmanlaajuisen talous- ja finanssikriisin seurauksena vuonna 2010 arviolta 826,9 miljardia euroa². Julkisen talouden alijäämä oli monissa suurimmista jäsenvaltioista itse asiassa suurempi kuin EU:n koko talousarvion loppusumma. Viime kuukausina on lisäksi ilmennyt, että monilla jäsenvaltioilla on jatkuvia ongelmia. Julkisen taloutensa vakauttamisen lisäksi jäsenvaltioiden on katettava väestön ikääntymisen aiheuttamat kustannukset³ ja vastattava myös muihin haasteisiin, joihin kuuluu muun muassa ilmastonmuutos. Viiden jäsenvaltion valtion- ja hallitusten päämiehet ovat todenneet, että seuraava monivuotinen rahoituskehys laaditaan ajankohtana, jolloin jäsenvaltiot joutuvat toteuttamaan poikkeuksellisia toimenpiteitä julkisen talouksiensa tervehdyttämiseksi⁴.

Budjettikurin tiukentaminen nykyisestä EU:n tasolla vaikuttaa EU:n koko talousarvioon, ei siis ainoastaan EU:n menoihin vaan myös sen tuloihin. Omien varojen järjestelmän kehittämällä tuetaan julkisen talouden vakauttamista jäsenvaltioissa. Uusien rahoituslähteiden asteittainen käyttöönotto mahdollistaa sen, että nykyisten rahoituslähteiden käyttöä voidaan vähentää tai ne voidaan poistaa kokonaan käytöstä asteittain tai yhdellä kertaa. Näin voidaan pienentää jäsenvaltioiden EU:n talousarvioon maksamia rahoitusosuuksia ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuus päättää entistä vapaammin niukkojen kansallisten resurssiensa käytöstä. Kuten EU:n talousarvion kokonaistarkastelusta laaditussa tiedonannossa todetaan, uusien omien varojen lajien käyttöönotossa ei ”ole kyse talousarvion suuruudesta vaan resurssien oikeasta yhdistelmästä”⁵.

Toiseksi, perinteisiä omia varoja (jotka ovat peräisin pääasiassa tullunioniin perustuvista tulleista) lukuun ottamatta EU:n varojen ja EU:n toimintapolitiikan tavoitteiden välillä ei nykyisin ole sanottavaa yhteyttä, eikä varoja näin ole kytketty toimintatavoitteiden tukemiseen. EU:n talousarvion kokonaistarkastelusta laaditussa tiedonannossa todetaan kuitenkin, että uusien omien varojen lajien käyttöönotto ”heijastaisi budjettirakenteen asteittaista siirtymistä kohti EU:n kansalaisia lähempänä olevia politiikkoja sekä tavoitetta tuottaa eurooppalaisia julkishyödykkeitä ja enemmän lisäarvoa EU:lle. Uusilla omien varojen lähteillä voitaisiin tukea EU:n kannalta tai kansainvälisesti tärkeiden poliittisten tavoitteiden saavuttamista esimerkiksi kehityspolitiikan, ilmastonmuutoksen tai rahoitusmarkkinoiden kaltaisilla aloilla.”

---

² Lähde: talouden ja rahoituksen pääosaston kevään 2011 ennuste.

³ Euroopan komission talouden ja rahoituksen pääosaston laatima väestön ikääntymistä koskeva kertomus ”2009 Ageing Report. Economic and budgetary projections for the EU-27 Member States (2008-2060)”, European Economy, 2/2009.

⁴ David Cameronin, Angela Merkelin, Nicolas Sarkozyn, Mark Rutten ja Mari Kiviniemen 18. joulukuuta 2010 päivätty kirje Euroopan komission puheenjohtajalle.

⁵ KOM(2010) 700, 19.10.2010.

Uusien tulolähteiden kehittämisessä voidaan hyödyntää ylikansallista lähestymistapaa ja EU:n tasolla saavutettavissa olevaa kriittistä massaa. Silloin kun veropohjan vaihtelut ovat niin suuria, etteivät jäsenvaltiot voi yksin toteuttaa toimia tehokkaasti, tai silloin kun tilanne, jossa toimia toteuttavat vain jotkin jäsenvaltiot, johtaa sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen, EU:n toimilla voidaan saada aikaan lisäarvoa. Hyvä esimerkki tällaisesta tilanteesta on finanssialan verotus. Finanssialan verotuksesta lokakuussa 2010 laatimassaan tiedonannossa komissio totesi, että uusilla veroilla edistettäisiin ”kestävämpää kehitystä Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti”⁶. Komissio on ilmoittanut antavansa säädösehdotuksen EU:n finanssitransaktioverosta syksyllä. Alv-järjestelmän jatkokehittäminen osana uuden omien varojen lajin käyttöönottoa voi myös parantaa sisämarkkinoiden toimintaa ja lisätä taloudellista tehokkuutta.

EU:n rahoitusjärjestelmän perustan uudistamisella keskustelun painopiste saadaan siirtymään nettosaldojen laskentaan rajoittuvasta lähestymistavasta rahoitusjärjestelmän eri osatekijöihin.

Samalla on kuitenkin tarpeen säilyttää tärkeitä, nykyiseen rahoitusjärjestelmään sisältyviä osatekijöitä, joihin kuuluvat muun muassa perinteiset omat varat sekä täydentävät BKTL-perusteiset varat, joiden avulla voidaan varmistaa se, että budjettijärjestelmä on vakaa ja talousarvio tasapainossa. Viimeksi mainittu tavoite voidaan kuitenkin saavuttaa myös pienemmällä täydentävien BKTL-perusteisten varojen määrällä ja nykyisestä ratkaisevasti poikkeavalla varojen yhdistelmällä.

1.3. Lissabonin sopimuksella luodaan uusi sääntelykehys

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (jäljempänä ’SEUT-sopimus’) määrätään tärkeitä muutoksista, jotka koskevat sekä EU:n talousarviomenettelyä että EU:n talousarvion rahoitustapaa. Tässä yhteydessä on merkitystä erityisesti seuraavilla kahdella määräyksellä:

- (1) SEUT-sopimuksen 311 artiklan 3 kohdassa määrätään, että hyväksyessään omia varoja koskevia päätöksiä ”neuvosto voi ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia tai poistaa olemassa olevan luokan”. Tämä määräys mahdollistaa näin omien varojen nykyisten lajien vähentämisen ja uusien lajien käyttöön ottamisen.
- (2) SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdassa määrätään, että ”Neuvosto vahvistaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella unionin omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet siltä osin kuin siitä säädetään [omia varoja koskevassa] päätöksessä”. Tällä määräyksellä otetaan käyttöön mahdollisuus hyväksyä täytäntöönpanoasetuksella omien varojen järjestelmään liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä omista varoista annetun päätöksen asettamissa rajoissa.

Komissio on ehdotuksissaan hyödyntänyt näitä uusia mahdollisuuksia kaikilta osin. Se esittää näin luopumista alv-perusteisista omista varoista ja uusien omien varojen lajien luomisesta sekä uutta järjestelmää omien varojen täytäntöönpanotoimenpiteitä varten.

Tämän uuden sääntelykehysten tarjoamia mahdollisuuksia on hyödynnetty, jotta järjestelmästä saataisiin riittävän joustava omista varoista annetun päätöksen asettamisessa

---

⁶ KOM(2010) 549, 7.10.2010.

puitteissa ja rajoissa. Kaikki unionin varoihin liittyviä käytännön järjestelyjä koskevat säännökset, joihin olisi sovellettava yksinkertaisempaa menettelyä, on tämän vuoksi otettu varsinaisen omista varoista annetun päätöksen sijasta täytäntöönpanoasetukseen. Nämä ehdotukset vastaavat lainsäätäjän Euroopan unionin tulevaisuutta käsittelevässä valmistelukunnassa ilmaisemaa tarkoitusta, jonka sitä seurannut hallitustenvälinen konferenssi hyväksyi.

2. KOLME EHDOTUSTA – YKSI PÄÄTÖS

Omia varoja koskevassa päätösehdotuksessa on kolme pääasiallista osatekijää, jotka ovat jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yksinkertaistaminen, uusien omien varojen lajien käyttöönotto sekä korjausjärjestelyjen uudistaminen. Komission kertomuksessa omien varojen järjestelmän toiminnasta esitetään, miten nämä ehdotukset liittyvät toisiinsa ja täydentävät toisiaan. Yhdessä nämä ehdotukset muodostavat tasapainoisen paketin, jota on tarkasteltava yhden päätöksen muodostavana kokonaisuutena.

2.1. Jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yksinkertaistaminen

Komissio esittää, että alv-perusteisista omista varoista luovutaan kokonaan ja että samalla otetaan käyttöön uusia omien varojen lajeja. Komission ehdotus vastaa useimpien jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten EU:n talousarvion kokonaistarkasteluun liittyvissä kuulemisissa ilmaisemia näkemyksiä.

Nykyiset alv-perusteiset omat varat ovat monimutkainen varojen laji, joka vaatii runsaasti hallinnollista työtä yhdenmukaisen määrätymisperusteen varmistamiseksi ja tarjoaa hyvin vähän tai ei lainkaan lisäarvoa BKTL-perusteisiin omiin varoihin verrattuna. Näistä varoista luopumisella yksinkertaistetaan jäsenvaltioiden rahoitusosuuksia ja vähennetään sekä komission että jäsenvaltioiden hallinnollisia rasitteita merkittävästi.

Koska alv-perusteiset omat varat edellyttävät raskasta hallintoa ja koska niiden kantamisessa sovellettava alv-kanta on tällä hetkellä alhainen, olisi tehokkaampi vaihtoehto poistaa ne käytöstä kerralla kuin asteittain. Sen vuoksi tässä ehdotetaan, että kyseiset omat varat poistetaan käytöstä 31. joulukuuta 2013. Jos päätös tulee voimaan tämän päivämäärän jälkeen, tätä säännöstä sovelletaan takautuvasti. Tämä vastaa omia varoja koskevien päätösten aiempien tarkistusten yhteydessä noudatettua käytäntöä. Kun ajankohdaksi valitaan 31. joulukuuta, varoja ei tarvitse laskea ajanjaksolta, joka kattaa vain osan vuodesta.

Alv-perusteisten varojen käytöstä poistamisen jälkeen on kuitenkin huolehdittava vielä seuraavista toimenpiteistä: käytöstä poistamista edeltävää vuotta koskevien vuotuisten alv-ilmoitusten käsittely, alv-saldojen vuotuinen laskenta, tarkistusten tekeminen laskelmien paikkansapitävyyttä koskevan varmuuden saamiseksi, valvontakierroksen päätökseen saattaminen, avoimena olevien varaumien käsittely, sääntöjenrikkomistapaukset, oikaisut sekä kirjanpidon täsmäytykset. Kaikkien alv-perusteisiin omiin varoihin liittyvien toimenpiteiden lopullinen päätökseen saattaminen vie useita vuosia.

2.2. Uusien omien varojen lajien käyttöönotto

EU:n talousarvion kokonaistarkastelusta laatimassaan tiedonannossa komissio esitti kuutta mahdollista omien varojen lajia, joita analysoitiin tarkkaan etenkin kyseisessä tiedonannossa käytettyjen kriteerien perusteella.

Seuraavassa on esitetty analyysin tärkeimmät tulokset.

- (1) Finanssitransaktioverosta voitaisiin saada uusi tulolähde, jonka ansiosta voitaisiin pienentää jäsenvaltioiden nykyisiä rahoitusosuuksia, antaa kansallisille hallituksille lisää liikkumavaraa sekä tukea yleisellä tasolla julkisen talouden vakauttamista. Vaikka joissakin jäsenvaltioissa on jo käytössä jonkinlainen finanssialan transaktiovero, analyysi osoitti selkeästi sen, että EU:n tason toiminta voisi osoittautua sekä tehokkaammaksi että enemmän vaikutuksia aikaan saavaksi vaihtoehdoksi kuin yksittäisten jäsenvaltioiden koordinoimaton toiminta, kun otetaan huomioon, että valtioiden rajat ylittävän toiminnan osuus on merkittävä ja että veropohjassa on suuria eroja. Tällaisella verolla voitaisiin myös osaltaan vähentää sisämarkkinoiden pirstaleisuutta. Komissio esittää sen vuoksi ehdotuksen EU:n finanssitransaktioverosta syksyllä 2011. Finanssitransaktioverolla, joka voitaisiin kantaa EU:n tasolla, vähennettäisiin nykyisessä järjestelmässä havaittuja, oikeudenmukaiseen palautumaan liittyviä ongelmia. Tämä EU-aloite on ensimmäinen vaihe yleisesti sovellettavan finanssitransaktioveron käyttöönotossa.
- (2) Uudella alv:oon perustuvalla tulolähteellä yhdenmukaistettaisiin jäsenvaltioiden arvonlisäverojärjestelmiä ja annettaisiin näin samalla uusi sysäys sisämarkkinoiden kehittämiseksi. Tämä uusi tulolähde olisi yksi osatekijä alv:n tulevaisuudesta laaditun vihreän kirjan pohjalta perusteellisesti uudistetussa EU:n alv-järjestelmässä. Tähän uuteen aloitteeseen kuuluvat useiden, sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa haittaavien poikkeusten poistaminen sekä toimenpiteet alv-petosten vähentämiseksi EU:ssa.
- (3) Analyysi osoitti, että edellä mainitut omien varojen lajit voitaisiin ottaa EU:n tasolla käyttöön vuosina 2014–2020 teknisiä valmisteluja varten tarvittavan jakson jälkeen. Näiden omien varojen lajien yhdistelmästä saataisiin enemmän etua kuin vain yhden uuden omien varojen lajin käyttöönotosta. Samalla varmistettaisiin, että vaikutukset kohdistuvat jäsenvaltioihin tasapuolisesti ja että käytettävissä on kriittinen massa, joka tarvitaan, jotta jäsenvaltioiden EU:n talousarvioon maksamia rahoitusosuuksia voitaisiin merkittävästi pienentää.

Komissio ehdottaa analyysinsä perusteella, että finanssitransaktioveroon perustuvat omat varat otetaan käyttöön viimeistään 1. tammikuuta 2018 ja uusi alv-pohjainen tulolähde viimeistään 1. tammikuuta 2018. Näiden uusien omien varojen lajien käyttöönottoajankohtaa määritettäessä on otettu huomioon aika, joka tarvitaan sääntelykehityksen täydentämiseen ja tarvittavan lainsäädännön antamiseen ja täytäntöönpanoon. Komissio esittää ehdotukset tarvittaviksi yksityiskohtaisiksi asetuksiksi tai muutossäädöksiksi sekä niihin liittyviksi täytäntöönpanoasetuksiksi SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuoden 2011 loppuun mennessä.

Seuraavassa taulukossa on esitetty yhteenveto edellä esitettyjen muutosten arvioidusta kokonaisvaikutuksesta omien varojen järjestelmän rakenteeseen. Taulukosta käy ilmi, että painopiste siirtyy jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista uusiin omien varojen lähteisiin. Uusilla omien varojen lajeilla on tarkoitus rahoittaa noin 40 prosenttia EU:n menoista. Perinteisistä omista varoista saatavan rahoituksen osuus olisi tällöin lähes 20 prosenttia kaikesta rahoituksesta. BKTL-perusteiset omat varat säilyttäisivät asemansa EU:n talousarvion tärkeimpänä rahoituslähteenä, jonka osuus olisi noin 40 prosenttia.

EU:n rahoitusrakenteen arvioitu kehitys (2012–2020)

	Vuoden 2012 talousarvioesitys		2020	
	miljardia euroa	osuus omista varoista, %	miljardia euroa	osuus omista varoista, %
Perinteiset omat varat	19,3	14,7	30,7	18,9
Nykyiset kansalliset rahoitusosuudet joista	111,8	85,3	65,6	40,3
alv-perusteiset omat varat	14,5	11,1	-	-
BKTL-perusteiset omat varat	97,3	74,2	65,6	40,3
Uudet omien varojen lajit joista	-	-	66,3	40,8
Uusi alv:oon perustuva tulolähde	-	-	29,4	18,1
EU:n finanssitransaktiovero	-	-	37,0	22,7
Omat varat yhteensä	131,1	100,0	162,7	100,0

2.3. Korjausjärjestelyjen uudistaminen

Fontainebleaussa vuonna 1984 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa vahvistettiin eräitä tärkeitä periaatteita sen varmistamiseksi, että EU:n talousarviossa noudatetaan tasapuolisuusperiaatetta. Eurooppa-neuvosto korosti etenkin sitä, että loppujen lopuksi menopolitiikka on budjettiaseman epätasapainosta aiheutuvan ongelman keskeinen ratkaisukeino. Se totesi kuitenkin, että ”jos jonkin jäsenvaltion budjettitaakka on liiallinen sen suhteelliseen vaurauteen nähden, se voidaan korjata sopivana ajankohtana”.

Nämä periaatteet on vahvistettu tämän jälkeen annetuissa omia varoja koskevissa päätöksissä ja niitä on sovellettu näissä päätöksissä järjestelmällisesti. Nykyisin tilapäisiä korjausjärjestelyjä sovelletaan neljään jäsenvaltioon, mutta ne päättyvät vuoden 2013 lopussa. Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävää korjausta ja sen rahoittamiseksi suoritettaviin maksuosuuksiin neljän jäsenvaltion tapauksessa (Saksa, Alankomaat, Itävalta ja Ruotsi) tehtäviä vähennyksiä sekä piilevän korjausjärjestelyn muodostavaa käytäntöä, jonka mukaisesti jäsenvaltiot pidättävät perinteisistä omista varoista kantokuluina 25 prosenttia, sovelletaan uuden omia varoja koskevan päätöksen voimaantuloon asti. Tässä esitetty EU:n rahoitusjärjestelmän perusteellinen tarkistus edellyttää kuitenkin näiden korjausjärjestelyjen tarkastelua uudesta näkökulmasta.

Nykyisen järjestelmän analyysi tuo esiin kaksi tärkeää seikkaa.

Ensinnäkin useiden jäsenvaltioiden tilanne on objektiivisesti tarkasteltuna muuttunut ajan myötä paljon. Tämä on otettava asianmukaisesti huomioon korjausjärjestelyissä.

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä korjaus oli Fontainebleaun periaatteiden mukaan täysin perusteltu vuonna 1984, jolloin se otettiin käyttöön. Yhdistynyt kuningaskunta oli tuolloin yksi köyhimmistä jäsenvaltioista, mutta sen nettorahoitusosuus pääasiassa maatalousmenoista koostuvasta EU:n talousarviosta oli yksi suurimmista. Se maksoi näin suhteessa suuren osuuden EU:n rahoitusjärjestelmään, jonka tärkeimpänä rahoituslähteenä olivat alv-perusteiset omat varat, joiden veropohja oli Yhdistyneellä kuningaskunnalla erityisen suuri.

Nykyisten korjausjärjestelyjen objektiiviset perusteet ovat kehittyneet huomattavasti vuodesta 1984. Yhteisen maatalouspolitiikan menojen ja alv-perusteisten varojen osuudet EU:n talousarviossa ovat supistuneet huomattavasti. Tärkein muutos on kuitenkin se, että Yhdistynyt kuningaskunta kuuluu nyt vauraisiin jäsenvaltioihin. Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat sekä arvio Yhdistyneen kuningaskunnan budjettitaakasta ja sen suhteellisesta vauraudesta muihin jäsenvaltioihin verrattuna, Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnettyä korjausta olisi arvioitava uudelleen.

Tärkeimpien perusteiden kehittyminen (1984–2011)

	1984	2005	2011
Yhteisen maatalouspolitiikan menojen osuus talousarviossa (prosentteina kokonaismäärästä)	69 %	50 %	44 %
Alv-perusteinen rahoitusosuus (prosentteina kokonaismäärästä)	57 %	16 %	11 %
Yhdistyneen kuningaskunnan vauraus (henkeä kohti laskettu BKTL ostovoimastandardeina)	93 % EU-10:stä	117 % EU-25:stä	111 % EU-27:stä

Lähde: Euroopan komissio, budjettipääosasto

Komission vuosiksi 2014–2020 esittämän rahoituskehityksen⁷ perusteella näyttää kuitenkin siltä, että pienellä osalla jäsenvaltioista, joihin kuuluu myös Yhdistynyt kuningaskunta, on edelleen vastattavanaan budjettitaakka, jota voitaisiin pitää liian suurena niiden suhteelliseen vaurauteen nähden siinäkin tapauksessa, että laajentumisen kokonaiskustannukset jaetaan tasapuolisesti rikkaampien jäsenvaltioiden kesken.

Tässä esitettyyn päätökseen on sen vuoksi otettu tilapäiset korjaukset Saksan, Alankomaiden, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi vuodesta 2014. Näissä korjauksissa on otettava huomioon muun muassa tässä ehdotetun päätöksen mukaiset EU:n

⁷ KOM(2011) 398 lopullinen, 29.6.2011.

rahoitusjärjestelmään tehtävät tärkeät muutokset, rahoituskehyksessä ehdotettu menojen kehitys, johon kuuluu myös menojen asteittaisen lisäämisen päätökseen saattaminen unioniin vuonna 2004 ja vuonna 2007 liittyneissä jäsenvaltioissa, sekä edellä mainittujen jäsenvaltioiden merkittävä vauraus.

Uuden korjausjärjestelmän on lisäksi oltava läpinäkyvä, yksinkertainen, ennustettavissa oleva ja tehokas ja mahdollistettava tosiasiallinen julkinen ja parlamentaarinen valvonta. Sen avulla on myös voitava varmistaa jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu.

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi nykyisin tehtävä korjaus on erittäin monimutkainen laskentajärjestely. Se sisältää vääristäviä taloudellisia kannustimia, joihin kuuluu etenkin se, että Yhdistyneelle kuningaskunnalle esimerkiksi katastrofitilanteessa, kuten tulvien sattuessa, maksettavan EU:n avun vaikutus peruuntuu (korjaukseen tehtävän vähennyksen vuoksi) automaattisesti. Se on myös perustana vähennyksille, jotka tehdään Saksan, Alankomaiden, Itävallan ja Ruotsin korjauksen kattamiseksi maksamiin rahoitusosuuksiin. Kun alv-perusteiset omat varat poistuvat käytöstä, eräitä Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen laskennassa välttämättä tarvittavia tietoja ei enää saada. Korjausjärjestelyn perusteelliseksi tarkistamiseksi on näin myös teknisiä perusteita.

Komissio ehdottaa sen vuoksi, että kaikki nykyiset korjausjärjestelyt korvataan kiinteämääräisiin suorituksiin perustuvalla uudella järjestelmällä 1. päivästä tammikuuta 2014. Nykyisten korjausten muuttaminen BKTL-maksuosuuksiin tehtäviksi kiinteämääräisiksi bruttovähennyksiksi tarjoaa selkeitä etuja muihin vaihtoehtoihin verrattuna, joihin kuuluu muun muassa komission vuonna 2004 ehdottama yleinen korjausmekanismi⁸. Kiinteämääräisten suoritusten määrät perustuvat nykyisiin oletuksiin, eikä uusien omien varojen käyttöön otolla ole niihin vaikutusta.

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävien, vuosia 2010, 2011 ja 2012 koskevien korjausten tarkistuksia käsitellään johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden varmistamiseksi vanhan järjestelyn mukaisesti, mutta vuotta 2013 koskeva korjaus, joka oli tarkoitus ottaa vuoden 2014 talousarvioon, korvataan uudella kiinteämääräisellä korjauksella. Nämä korjaukset rahoitetaan tasapuolisuuteen ja avoimuuteen perustuvalla tavalla siten, että kunkin jäsenvaltion rahoitusosuus vastaa sen suhteellista vaurautta (joka määritellään jäsenvaltion markkinahintaisena bruttokansantulona).

Komissio esittää niin ikään avoimuuden ja tasapuolisuuden edistämiseksi, että piilevän korjausjärjestelyn muodostava käytäntö, jonka mukaisesti jäsenvaltiot pidättävät kantokuluina 25 prosenttia kantamistaan perinteisistä omista varoista, poistetaan. Kun otetaan huomioon ehdotus kiinteämääräisistä korjauksista, pidätettävä osuus olisi rajoitettava 10 prosenttiin, kuten vuoteen 2000 käytössä olleessa järjestelmässä.

3. OMIA VAROJA KOSKEVA EHDOTUSPAKETTI

3.1. Lainsäädäntö

EU:n rahoitusjärjestelmän ja etenkin EU:n omien varojen perustana olevat määräykset sisältyvät Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen. Siinä vahvistetaan omista

---

⁸ KOM(2004) 505 lopullinen, 14.7.2004.

varoista annetun päätöksen keskeinen asema. Kyseisen päätöksen olisi sisällettävä järjestelmän pääasialliset osatekijät.

SEUT-sopimus sisältää myös kaksi määräystä, jotka koskevat omista varoista annettujen päätösten täytäntöönpanoa, kun aikaisemmin voimassa olleessa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksessa tällaisia määräyksiä oli vain yksi.

- (1) SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdassa määrätään, että ”Neuvosto vahvistaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella unionin omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet siltä osin kuin siitä säädetään [omia varoja koskevassa] päätöksessä. Neuvosto tekee ratkaisunsa Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan.”
- (2) SEUT sopimuksen 322 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta sekä Euroopan parlamenttia ja tilintarkastustuomioistuinta kuultuaan ne yksityiskohtaiset säännöt ja sen menettelyn, joita noudattaen unionin omia varoja koskevan sääntelyn mukaiset talousarvioon otetut tulot annetaan komission käyttöön, sekä määrittelee ne toimenpiteet, joita tarvittaessa sovelletaan käteisvarojen saamiseksi.”

Omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet perustuvat näin edellä mainittuihin kahteen SEUT-sopimuksen artiklaan, ja niiden hyväksymisessä noudatetaan eri menettelyä: SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävillä toimenpiteillä tarvitaan Euroopan parlamentin hyväksyntä, ja SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 mukaisten toimenpiteiden hyväksyminen edellyttää Euroopan parlamentin kuulemista. SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukaisista täytäntöönpanotoimenpiteistä on säädettävä omia varoja koskevassa päätöksessä. SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdassa sen sijaan määrätään sellaisten toimenpiteiden vahvistamisesta, joilla EU:n talousarvioon otetut tulot saadaan käyttöön ja joita tarvittaessa sovelletaan käteisvarojen saamiseksi.

Tämä vuoksi on ratkaistava, mitkä osatekijät olisi määriteltävä varsinaisessa omia varoja koskevassa päätöksessä ja mitkä täytäntöönpanotoimenpiteet olisi otettava mihinkin asetukseen. Perussopimusta laadittaessa lainsäätäjän tarkoituksena oli että, varojen järjestelmässä olisi erotettava toisistaan kaksi oikeusperustaa, joihin liittyy kumpaankin erillinen menettely. Toisen olisi koskettava omien varojen enimmäismäärän ja näin myös unionin talousarvion koon määrittämistä sekä uusien varojen lajien käyttöönottoa, ja siihen olisi sovellettava raskaampaa menettelyä perussopimuksen mukaisesti. Toisen olisi koskettava unionin varoihin liittyviä käytännön menettelyjä, ja siihen olisi sovellettava yksinkertaisempaa menettelyä, jossa neuvosto tekee päätöksen määräenemmistöllä saatuaan Euroopan parlamentin puoltavan lausunnon.⁹

Tässä ehdotettu omien varojen järjestelmän sääntelyrakenne vastaa pitkälti edellä esitettyjä periaatteita, sillä järjestelmää koskevat säännökset sisältyvät siinä omia varoja koskevaan päätökseen ja kaikista käytännön näkökohdista säädetään asianomaisissa täytäntöönpanoasetuksissa.

3.2. Omia varoja koskevan päätöksen keskeinen asema

---

⁹ Katso etenkin omia varoja käsitelleen keskusteluryhmän Eurooppa-valmistelukunnalle antama loppukertomus ”Final report of the discussion circle on own resources”, CONV 730/03, 8.5.2003.

Koko omien varojen järjestelmän tärkein oikeusperusta on omia varoja koskeva päätös, joka sisältää tämän vuoksi edelleen järjestelmän keskeiset osat. SEUT-sopimuksen perusteella sitä ei välttämättä pitäisi tarkistaa aina kun uusi rahoituskehys otetaan käyttöön. Sen olisi pikemminkin muodostettava luja, vakaa ja pitkäaikainen perusta omien varojen järjestelmälle. Sillä, että jäsenvaltiot hyväksyvät ja ratifioivat päätöksen yksimielisesti, mahdollistetaan täysimääräinen parlamentaarinen valvonta ja varmistetaan, että jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta kunnioitetaan.

Ehdotuksessa on säilytetty nykyisen omia varoja koskevan päätöksen rakenne olennaisilta osin, ja se sisältää monia nykyiseen päätökseen sisältyviä säännöksiä. Ehdotus sisältää kuitenkin myös eräitä merkittäviä muutoksia, jotka luetellaan seuraavassa.

- (1) Alv-perusteiset omat varat poistetaan käytöstä 31. joulukuuta 2013. Päätöksen loppusäännöksiin on otettu säännös kyseisten varojen käytöstä poistamiseen liittyvistä vaiheista.
- (2) Päätös sisältää uusista omien varojen lajeista laaditun luettelon, jossa ilmoitetaan myös niiden käyttöönottoajankohdat sekä niiden soveltamiseen liittyvät rajoitukset. Päätöksessä annetaan etenkin säännökset uusiin omien varojen lajeihin sovellettavista enimmäisverokannoista. Kulloinkin sovellettaviksi tulevista verokannoista ja kertoimista säädetään sen sijaan SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukaisessa täytäntöönpanoasetuksessa. Tämän järjestelyn avulla voidaan sekä tarjota jäsenvaltioille ja niiden parlamenteille mahdollisuus valvoa verokantoja ja kertoimia tarvittavalla tavalla että jonkin verran joustavuutta Euroopan parlamentin harjoittaman demokraattisen valvonnan yhteydessä. Tästä joustavuudesta on hyötyä etenkin uusien omien varojen lajien käyttöönoton alkuvaiheissa, jolloin niiden tarkoista vaikutuksista on vielä eniten epävarmuutta. Finanssitransaktioveron verokantoja koskeva ehdotus esitetään syksyllä yhdessä siitä annettavien säädösehdotusten kanssa.
- (3) Päätös sisältää lisäksi säännökset korjausjärjestelyistä sekä Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi nykyisin tehtävän korjauksen poistamisesta. Päätöksessä määritellään BKTL-maksuosuuksiin vuosittain tehtävät kiinteämääräiset vähennykset kaikkien kyseeseen tulevien jäsenvaltioiden osalta. Päätös sisältää lisäksi artiklan näiden korjausten rahoituksesta, joka perustuu kaikkien jäsenvaltioiden suhteelliseen vaurauteen.
- (4) Päätöksestä on poistettu säännökset, jotka koskevat omien varojen tarkoituksiin käytettävän BKTL:n määrittelyä ja omien varojen enimmäismäärien uudelleenlaskentaa tapauksissa, joissa BKTL:oon aiheutuu merkittäviä muutoksia. Nämä säännökset koskevat teknistä näkökohtaa, josta säädetään SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukaisessa täytäntöönpanoasetuksessa.
- (5) Päätökseen on otettu uusi artikla, jossa luetellaan, mitkä osatekijät otetaan SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan ja mitkä SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpanoasetuksiin.

Omia varoja koskevaan päätökseen 2007/436/EY, Euratom verrattuna tässä ehdotettu päätös on läpinäkyvämpi, ja EU:n kansalaiset sekä Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien jäsenet pystyvät helposti ymmärtämään sen sisällön.

3.3. Täytäntöönpanoasetus

SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukainen uusi täytäntöönpanoasetus sisältää säännökset kaikista sellaisista unionin varoihin liittyvistä käytännön järjestelyistä, joihin olisi sovellettava yksinkertaisempaa menettelyä, jotta järjestelmästä voitaisiin saada riittävän joustava omista varoista annetun päätöksen asettamisissa puitteissa ja rajoissa. Poikkeuksena ovat sellaiset omien varojen järjestelmään liittyvät näkökohdat, jotka koskevat omien varojen käyttöön asettamista ja käteisvarojen saamista (ks. kohta 3.4 jäljempänä).

Myös kaikkiin omien varojen lajeihin sovellettavat yleisluonteiset säännökset, joiden osalta asianmukainen parlamentaarinen valvonta on erityisen tärkeää, on otettu tähän täytäntöönpanoasetukseen. Nämä säännökset koskevat etenkin tulojen valvontaan ja seurantaan liittyviä näkökohtia sekä tässä yhteydessä kyseeseen tulevia komission tarkastajien toimivaltuuksia.

Täytäntöönpanoasetus sisältää näin ollen omia varoja koskevaan päätökseen sisältyvän luettelon mukaisesti seuraavat säännökset:

- (1) säännökset kaikkien päätöksessä vahvistettujen omien varojen lajien verokannoista ja kertoimista. Tämä tarjoaa tiettyä joustavuutta omia varoja koskevassa päätöksessä säädetyissä rajoissa. Tällaisen jouston puuttuminen heikentäisi mahdollisuuksia tehdä omiin varoihin tarvittavia mukautuksia ajoissa, koska omia varoja koskevien päätösten antamismenettely on raskas ja vaatii runsaasti aikaa;
- (2) säännös Euroopan kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon järjestelmän (EKT) mukaisesta, laskentaperusteena käytettävästä bruttokansantulosta (BKTL) sekä säännökset tapauksista, joissa kyseeseen BKTL:oon aiheutuu merkittäviä muutoksia (BKTL:n mittaamismenetelmien tarkentaminen EKT:oon tehtävien tarkistusten yhteydessä saattaa vaikuttaa myös omien varojen enimmäismäärään);
- (3) vuotuisen talousarvion tasapainottamiseksi tehtävä mukautus. Yleisperiaatteesta, jonka mukaan ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle, säädetään päätöksessä, mutta tähän liittyvistä täytäntöönpanotoimenpiteistä säädetään täytäntöönpanoasetuksessa;
- (4) valvontaa ja seurantaa koskevat säännökset, joihin kuuluvat myös ilmoittamista koskevat lisävaatimukset.

Useat näistä säännöksistä sisältyvät nykyisin asetukseen (EY, Euratom) N:o 1150/2000, etenkin 3 kohdassa tarkoitetut säännökset sekä 4 kohdassa tarkoitetuista säännöksistä ne, jotka koskevat saamisiin, petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin liittyviä ilmoituksia sekä omia varoja käsittelevän neuvon-antavan komitean toimintaa. Koska nämä näkökohdat eivät suoraan liity omien varojen käyttöön asettamiseen tai käteisvaroja koskeviin vaatimuksiin, niitä koskevat säännökset kuuluvat tähän täytäntöönpanoasetukseen. Nykyistä sääntelykehystä on samalla yksinkertaistettu tarkistamalla ja ottamalla asetukseen säännökset, jotka koskevat komission tarkastajien toimivaltuuksia ja velvollisuuksia. Nämä säännökset sisältyvät nykyisin neuvoston asetukseen (EY, Euratom) N:o 1026/99, joka on tarkoitus kumota tämän asetuksen antamisen yhteydessä.

Yhdessä omia varoja koskevan päätöksen kanssa tällä täytäntöönpanoasetuksella varmistetaan, että kaikki järjestelmän tekniset mukautukset ovat sekä kansallisten lainsäädäntöelinten että Euroopan parlamentin hyväksymiä.

3.4. Omien varojen käyttöön asettaminen

SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan mukaisilla asetuksilla täydennetään omia varoja koskevaa päätöstä ja SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukaista täytäntöönpanoasetusta. Niiden olisi sisällettävä säännökset omien varojen käyttöön asettamisesta ja käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä.

Komissio ehdottaa kaksivaiheista lähestymistapaa.

Komissio esittää osana tätä omia varoja koskevaa ehdotuspakettia, että säännökset, joita tarvitaan niistä menetelmistä ja menettelyistä, joiden mukaisesti jäsenvaltiot asettavat perinteiset omat varat ja BKTL-perusteiset omat varat komission käyttöön, otetaan SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettavaan uuteen neuvoston asetukseen. Tässä asetuksessa annetaan myös säännökset toimenpiteistä, joita tarvittaessa sovelletaan käteisvarojen saamiseksi.

Näillä säännöksillä pannaan täytäntöön omia varoja koskevassa päätöksessä säädetty järjestelmä siltä osin kuin on kyse perinteisten omien varojen vahvistamisesta, perusteena olevien asiakirjojen säilyttämisestä, hallintoyhteistyöstä, omia varoja koskevasta kirjanpidosta, niiden käyttöön asettamisen ajankohdista, niitä koskevista mukautuksista sekä tarvittaessa myös siltä osin kuin on kyse kassanhallinnasta ja määristä, joita ei saada perittyä.

Käytännössä ehdotukseen on otettu neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000¹⁰ säännökset lukuun ottamatta niitä, jotka eivät selkeästi liity perinteisten omien varojen tai BKTL-maksuosuuksien käyttöön asettamiseen tai käteisvarojen saamiseen. Asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 olisi selkeyteen ja järjeistämiseen liittyvistä syistä sen vuoksi laadittava tämän ehdotuspaketin yhteydessä uudelleen. Voimassa olevia säännöksiä ei uudelleenlaatumisen yhteydessä muuteta olennaisesti. Sisältöön on kuitenkin tarpeen tehdä muutama muutos, jotka perustuvat komission viimeaikaisiin kokemuksiin perinteisten omien varojen ja BKTL-varojen hallinnoinnista.

Lisäksi tarvitaan säännöksiä ehdotettuja uusia omien varojen lajeja varten. Näihin voisivat sisältyä säännökset verotettavan tapahtuman määrittelystä, verotusajankohdasta, jonka avulla verotettava tapahtuma kytketään kirjanpidon kirjaukseen, komissiolle toimitettavan ilmoituksen tai selvityksen muodosta ja toimitusajankohdista, sellaisten järjestelyjen luomisesta, joiden mukaisesti maksut suoritetaan tai varat asetetaan saataville, sovellettavista seuraamuksista, olosuhteista, joissa voidaan tehdä oikaisuja, sekä perusteena olevien asiakirjojen säilyttämiselle asetettuja määräaikoja koskevista ohjeista.

Näistä seikoista tarvitaan säännöksiä ehdotettua uutta omien varojen lajia varten. Nämä säännökset annetaan erillisissä asetuksissa.

---

¹⁰ EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä

(//EU, Euratom)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 311 artiklan kolmannen kohdan yhdessä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹¹,

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon¹²,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹³,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin omien varojen järjestelmän avulla on varmistettava, että unionin politiikkojen asianmukaista kehittämistä varten on käytettävissä riittävästi varoja, jollei tarpeesta noudattaa tiukkaa budjettikuria muuta johdu. Omien varojen järjestelmän kehittämisellä voidaan ja sillä myös pitäisi tukea laajempaa julkisen talouden vakauttamista jäsenvaltioissa, ja sillä voidaan ja pitäisi varmistaa mahdollisimman laaja-alainen osallistuminen unionin politiikkojen kehittämiseen.
- (2) EU:n talousarvion kokonaistarkastelua valmisteltaessa järjestetyssä julkisessa kuulemisessa saatiin useita huomautuksia unionin rahoitusjärjestelmän toiminnasta. Huomautukset osoittivat, että perinteisiin omiin varoihin ja rahoitusvakauden ja talousarvion tasapainon varmistavaan täydentävään tulolähteeseen oltiin erittäin tyytyväisiä. Suuri osa vastaajista piti kuitenkin tarpeellisena kaikkien korjausjärjestelyjen ja arvonlisäveroon (alv) perustuvien omien varojen poistamista.

---

¹¹ Lausunto annettu XX.6.2011.

¹² EUVL C

¹³ EUVL C

Kuulemisessa saatiin myös monenlaisia näkemyksiä uusien omien varojen lajien käyttöön ottamisesta.

- (3) EU:n talousarvion kokonaistarkastelusta 19 päivänä lokakuuta 2010 annetussa tiedonannossa¹⁴ komissio totesi, että uusi vaihe unionin rahoituksen kehittämisessä voisi kattaa kolme läheisesti toisiinsa liittyvää ulottuvuutta, jotka ovat jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yksinkertaistaminen, yhden tai useamman uuden omien varojen lajin käyttöönotto sekä kaikkien korjausjärjestelyjen asteittainen lakkauttaminen. Samalla kun muutoksia toteutetaan vähitellen, olisi säilytettävä unionin rahoitusjärjestelmän olennaiset osatekijät, jotka ovat vakaa ja riittävä rahoitus unionin vuotuista talousarviota varten, budjettikurin noudattaminen sekä tasapainossa olevan talousarvion varmistava järjestelmä.
- (4) Omien varojen järjestelmän olisi perussopimuksen määräysten mukaisesti perustuttava mahdollisimman pitkälti pikemminkin autonomisiin omiin varoihin kuin jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin, joita jäsenvaltiot pitävät yleisesti kansallisina menoina.
- (5) Lissabonin sopimuksella tehtiin omien varojen järjestelmää koskeviin määräyksiin muutoksia, jotka mahdollistavat nykyisten omien varojen lajien määrän vähentämisen ja uusien omien varojen lajien käyttöön ottamisen.
- (6) Omia varoja koskeva päätös voi tulla voimaan vasta kun kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen valtiosääntöjensä asettamien vaatimustensa mukaisesti, jolloin kansallista itsemääräämisoikeutta kunnioitetaan täysimääräisesti.
- (7) Nykyisillä alv-perusteisilla omilla varoilla on bruttokansantuloon (BKTL) perustuviin omiin varoihin verrattuna vain vähän lisäarvoa. Alv-perusteiset omat varat ovat tulosta monimutkaisesta matemaattisesta laskelmasta, joten ne vähentävät osaltaan jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien läpinäkyvyyttä. Yhdenmukaistetun määräytymisperusteen laskenta ja nykyinen rajaamisjärjestely aiheuttavat sen, ettei jäsenvaltion tosiasiallisen alv-määräytymisperusteen ja sen unionin vuotuisen talousarvioon suorittaman rahoitusosuuden välillä ole suoraa yhteyttä. Nykyisten alv-pohjaisten omien varojen käytöstä poistamisella 1 päivänä tammikuuta 2014 on tarkoitus yksinkertaistaa rahoitusosuusjärjestelmää.
- (8) Jotta unionin rahoitusvälineet saataisiin paremmin vastaamaan unionin politiikan ensisijaisia tavoitteita, jotta jäsenvaltioiden unionin vuotuisen talousarvioon suorittamia rahoitusosuuksia voitaisiin pienentää ja jotta unioni voisi osallistua jäsenvaltioiden julkisen talouden vakauttamispyrkimyksiin, tässä päätöksessä olisi otettava käyttöön uusia omien varojen lajeja, jotka ovat finanssitransaktiovero ja uudet alv-tulot.
- (9) Tässä päätöksessä olisi vahvistettava ne keskeiset periaatteet, muuttajat ja päivämäärät, joita sovelletaan unionin sääntelykehikseen finanssitransaktioverosta ja uusista alv-tuloista kertyviä uusia omia varoja varten tehtäviin mukautuksiin.

---

¹⁴ KOM(2010) 700, 19.10.2010.

- (10) Vuonna 1984 Fontainebleaussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto katsoi, että loppujen lopuksi menopolitiikka on budjettiaseman epätasapainosta aiheutuvan ongelman keskeinen ratkaisukeino. Se totesi kuitenkin, että jos jonkin jäsenvaltion budjettitaakka on liiallinen sen suhteelliseen vaurauteen nähden, se voidaan korjata sopivana ajankohtana. Nämä periaatteet olisi vahvistettava ja niitä olisi sovellettava johdonmukaisesti.
- (11) Kaikkien korjausjärjestelyjen olisi oltava läheisesti yhteydessä perussopimuksen 312 artiklassa määrättyyn monivuotiseen rahoituskehykseen sisältyvään menopolitiikkaan. Se, että käytössä on tai on ollut korjausjärjestely, ei itsessään ole peruste sen säilyttämiselle. Korjauksen olisi oltava läpinäkyvä ja helposti ymmärrettävä, ja sitä olisi sovellettava vain niin kauan kuin se vastaa Fontainebleaussa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti määriteltyä tarkoitustaan. Korjauksella ei pitäisi luoda kannustimia unionin varojen epäasianmukaiselle käytölle. Nämä tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa järjestelmällä, joka perustuu BKTL-perusteisia omia varoja koskeviin maksuosuuksiin tehtäviin kiinteämääräisiin vähennyksiin.
- (12) Nykyisten korjausjärjestelyjen objektiiviset perusteet ovat ajan myötä huomattavasti muuttuneet. Tästä huolimatta joillakin jäsenvaltioilla on edelleen vastattavanaan budjettitaakka, jota voitaisiin nykyisin pitää liian suurena niiden suhteelliseen vaurauteen nähden. Tähän päätökseen olisi sen vuoksi sisällytettävä tilapäiset korjaukset Saksan, Alankomaiden, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi. Näissä korjauksissa olisi otettava huomioon muun muassa tämän päätöksen mukaiset unionin rahoitusjärjestelmää koskevat tärkeät muutokset, rahoituskehyksessä ehdotettu menojen kehitys, johon kuuluu myös menojen asteittaisen lisäämisen päätökseen saattaminen unioniin vuonna 2004 ja vuonna 2007 liittyneissä jäsenvaltioissa, sekä Saksan, Alankomaiden, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan saavuttama merkittävä vauraus.
- (13) Jotta voitaisiin varmistaa tarvittava ajallinen yhtenäisyys monivuotisen rahoituskehysten ja korjausjärjestelyjen toteutuksen välillä, kaikki nykyiset korjausjärjestelyt olisi korvattava uudella kiinteämääräisiin suorituksiin perustuvalla järjestelmällä 1 päivästä tammikuuta 2014.
- (14) Käytäntö, jonka mukaan jäsenvaltiot pidättävät kantamistaan perinteisistä omista varoista kantokuluina 25 prosenttia, muodostaa piilevän korjausjärjestelyn. Kun otetaan huomioon ehdotus korjausjärjestelyjen muuttamisesta kiinteämääräisiksi suorituksiksi, pidätettävä osuus olisi rajoitettava 10 prosenttiin, kuten vuoteen 2000 asti käytössä olleessa järjestelmässä.
- (15) Tiukan budjettikurin varmistamiseksi ja kun otetaan huomioon omien varojen ja maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärien mukautuksesta seurauksena päätöksestä soveltaa FISIMin kohdentamismenetelmää omien varojen tarkoituksiin 16 päivänä huhtikuuta 2010 annettu komission tiedonanto¹⁵, omien varojen enimmäismäärän olisi oltava 1,23 prosenttia suhteessa jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun markkinahintaiseen BKTL:oon maksumäärärahojen osalta ja maksusitoumusmäärärahojen osalta enimmäismääräksi olisi vahvistettava

---

¹⁵ KOM(2010) 162 lopullinen.

1,29 prosenttia suhteessa jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun BKTL:oon. Jotta unionin käyttöön asetettavien rahoitusvarojen määrä voitaisiin säilyttää muuttumattomana, näitä prosentteina suhteessa BKTL:oon ilmoitettuja enimmäismääriä olisi mukautettava silloin kun Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä [...] annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen¹⁶ tehdyt muutokset aiheuttavat merkittäviä muutoksia BKTL:oon. Tällaiset mukautukset olisi tehtävä perussopimuksen 311 artiklan neljännessä kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

- (16) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi on tarpeen säätää erityisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymisestä. Kaikkiin omien varojen lajeihin sovellettavat yleisluonteiset säännökset, joiden osalta asianmukainen parlamentaarinen valvonta on erityisen tärkeää, olisi sen vuoksi otettava erilliseen täytäntöönpanoasetukseen. Tämä koskee etenkin menettelyä, jota noudatetaan talousarvion vuotuisen budjettijäämän laskennassa ja talousarvioon ottamisessa, sekä tulojen valvontaan ja seurantaan liittyviä näkökohtia. Mainitussa asetuksessa olisi lisäksi säädettävä kaikkien tässä päätöksessä vahvistettujen omien varojen lajien verokannoista ja kertoimista sekä BKTL:a koskevista teknisistä kysymyksistä tietyn joustavuuden tarjoamiseksi tässä päätöksessä säädetyissä rajoissa.
- (17) Johdonmukaisuuden, jatkuvuuden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi olisi annettava säännökset, jotka koskevat siirtymistä Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7 päivänä kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom¹⁷ mukaisesta järjestelmästä tämän päätöksen mukaiseen järjestelmään. Alv-perusteisten omien varojen käytöstä poistamisen jälkeen päätöstä 2007/436/EY, Euratom olisi sen vuoksi edelleen kulloinkin kyseeseen tulevan varainhoitovuoden mukaan sovellettava niiden tulojen laskentaan ja mukauttamiseen, jotka kertyvät tietyn verokannan soveltamisesta alv-määräytymisperusteeseen, sekä näihin tuloihin sovellettaviin käyttönasettamismenettelyihin ja tarkastusjärjestelyihin. Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän budjettiaseman epätasapainon korjauksen laskennassa olisi vuoteen 2012 asti noudatettava päätöksen 2007/436/EY, Euratom säännöksiä. Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi myönnettävä vuotta 2013 koskeva korjaus, joka otetaan vuoden 2014 talousarvioon, olisi korvattava kiinteämääräisellä bruttovähennyksellä vuonna 2014.
- (18) Päätös 2007/436/EY, Euratom olisi kumottava.
- (19) Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät olisi ilmoitettava euroina ja käypinä hintoina.
- (20) Jotta uuteen omien varojen järjestelmään voitaisiin siirtyä varainhoitovuoden vaihteessa, tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014,

---

¹⁶ EUVL ....

¹⁷ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä annetaan säännöt unionin omien varojen käyttöön asettamisesta unionin vuotuisen talousarvion rahoituksen varmistamiseksi.

2 artikla

Omien varojen lajit

1. Unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat tulot, jotka kertyvät:

a) perinteisistä omista varoista, jotka muodostuvat maksuista, palkkioista, lisä- tai tasausmaksuista, lisäsummista tai -osista, yhteisestä tullitariffista ja muista sellaisista tulleista kertyvistä maksuista, jotka unionin toimielimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa käytävälle kaupalle, ja päättyneen Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tullimaksuista sekä rahoitusosuuksista ja muista maksuista, joista määrätään sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä;

b) [lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävän säädöksen] (EU) N:o [.../...] mukaisesta finanssitransaktioverosta, jonka osalta sovelletaan ... prosenttien enimmäisverokantaa;

c) sellaisesta arvonlisäverosta (alv) laskettavasta osuudesta, joka kannetaan sellaisista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, unionin sisäisistä tavarahankinnoista ja tavaroiden tuonnista, joihin sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa yleistä arvonlisäverokantaa neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹⁸ mukaisesti, ja jonka osalta asetuksen (EU) N:o .../... mukaisesti sovellettava verokanta on enintään 2,0 prosenttiyksikköä yleisestä kannasta;

d) soveltamalla kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun bruttokansantuloon (BKTL) yhdenmukaista kerrointa, joka vahvistetaan talousarviomenettelyn yhteydessä kaikkien muiden tulojen perusteella.

2. Unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat lisäksi tulot, jotka kertyvät jonkin yhteisen politiikan osana perussopimuksen mukaisesti käyttöön otetuista uusista maksuista, edellyttäen, että perussopimuksen 311 artiklassa määrättyä menettelyä on noudatettu.

3. Jäsenvaltiot pidättävät itselleen kantokuluina 10 prosenttia 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä.

4. Jos talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa, sovelletaan uusien BKTL-kertoimien voimaantuloon asti aiempia BKTL-kertoimia.

---

¹⁸ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

3 artikla

Omien varojen enimmäismäärä

1. Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettavien omien varojen kokonaismäärä saa olla enintään 1,23 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.

2. Unionin talousarvioon otettujen maksusitoumusmäärärahojen vuotuinen kokonaismäärä saa olla enintään 1,29 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.

Maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välillä on säilytettävä kiinteä yhteys, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisuus ja jotta 1 kohdan mukaista enimmäismäärää voidaan noudattaa peräkkäisinä vuosina.

4 artikla

Korjausjärjestelyt

1. Kunkin jäsenvaltion BKTL:oon sovelletaan 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistettua yhdenmukaista kerrointa.

2. Seuraaville jäsenvaltioille myönnetään vuotuisen BKTL-maksusuuteen kaudella 2014–2020 bruttovähennys:

- 2 500 miljoonaa euroa Saksalle;
- 1 050 miljoonaa euroa Alankomaille;
- 350 miljoonaa euroa Ruotsille;
- 3 600 miljoonaa euroa Yhdistyneelle kuningaskunnalle.

5 artikla

Korjausjärjestelyjen rahoittaminen

Jäsenvaltiot rahoittavat 4 artiklassa säädettyjen korjausten kustannukset 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen maksusuuksiensa mukaisessa suhteessa.

6 artikla

Yleiskatteisuusperiaate

Edellä 2 artiklassa tarkoitettuja tuloja käytetään erittelemättä kaikkien unionin vuotuisen talousarvioon otettujen menojen rahoittamiseen.

7 artikla

Ylijäämän siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle

Varainhoitovuoden kaikkien toteutuneiden menojen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä unionin tulojen ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

8 artikla

Omien varojen kantaminen ja niiden asettaminen komission käyttöön tai maksaminen komissiolle

1. Jäsenvaltiot kantavat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut unionin omat varat ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018 lähtien 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut unionin omat varat kansallisten lakiansa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti, jotka on tarvittaessa mukautettava niin, että ne täyttävät unionin säännöissä asetetut vaatimukset.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellisina sen varmistamiseksi, että kansalliset säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia unionin sääntöjen kanssa, ja antaa tarvittaessa budjettivallan käyttäjälle tätä koskevan kertomuksen.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut unionin omat varat kannetaan viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018 noudattaen kyseeseen tulevaa unionin lainsäädäntöä, jota tarvittaessa täydennetään kansallisilla laeilla, asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä. Näitä kansallisia säännöksiä ja määräyksiä on tarvittaessa mukautettava siten, että ne vastaavat unionin säännöissä asetettuja vaatimuksia.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellisina sen varmistamiseksi, että kansalliset säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia unionin sääntöjen kanssa, ja antaa tarvittaessa budjettivallan käyttäjälle tätä koskevan kertomuksen.

3. Jäsenvaltiot asettavat 2 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettut varat komission käyttöön perussopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annetun asetuksen mukaisesti.

Edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut varat asetetaan komission käyttöön tai maksetaan komissiolle perussopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annetun asetuksen mukaisesti.

9 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Neuvosto hyväksyy perussopimuksen 311 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteet seuraavien omien varojen järjestelmän osatekijöiden osalta:

- a) 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisten omien varojen verokannat ja 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten omien varojen kerroin;
- b) 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 3 artiklan soveltamiseksi laskentaperusteena käytettävä BKTL, BKTL:n mukauttamista koskevat säännökset sekä säännökset, joita sovelletaan maksujen ja maksusitoumusten enimmäismäärien uudelleenlaskentaan silloin kun BKTL:oon aiheutuu merkittäviä muutoksia;
- c) menettely, jonka mukaisesti vuotuinen budjettijäämä lasketaan ja otetaan talousarvioon 7 artiklan mukaisesti;
- d) 2 artiklassa tarkoitettujen tulojen valvontaa ja seurantaa varten tarvittavat säännökset ja järjestelyt, joihin kuuluvat myös mahdolliset ilmoittamista koskevat lisävaatimukset.

10 artikla

Loppu- ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätös 2007/436/EY, Euratom, jollei 2 kohdasta muuta johdu. Viittauksia jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omilla varoilla 21 päivänä huhtikuuta 1970 tehtyyn neuvoston päätökseen¹⁹, yhteisön omien varojen järjestelmästä 7 päivänä toukokuuta 1985 tehtyyn neuvoston päätökseen 85/257/EY, Euratom²⁰, yhteisön omien varojen järjestelmästä 24 päivänä kesäkuuta 1988 tehtyyn neuvoston päätökseen 88/376/EY, Euratom²¹, Euroopan yhteisöjen omista varoista 31 päivänä lokakuuta 1994 tehtyyn neuvoston päätökseen 94/728/EY, Euratom²², yhteisön omien varojen järjestelmästä 29 päivänä syyskuuta 2000 tehtyyn neuvoston päätökseen 2000/597/EY, Euratom²³ ja päätökseen 2007/436/EY, Euratom pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Päätösten 94/728/EY, Euratom, 2000/597/EY, Euratom ja 2007/436/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa sekä 8 artiklan 2 kohtaa sovelletaan edelleen niiden tulojen laskemiseen ja mukauttamiseen, jotka saadaan, kun tiettyä verokantaa sovelletaan yhdenmukaisesti määritettyyn alv-määräytymisperusteeseen, joka on rajattu 50–55 prosenttiin kunkin jäsenvaltion BKTL:sta, sekä näiden tulojen käyttöönasettamismenettelyihin ja

---

¹⁹ EYVL L 94, 28.4.1970, s. 19.

²⁰ EYVL L 128, 14.5.1985, s. 15.

²¹ EYVL L 185, 15.7.1988, s. 24.

²² EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9.

²³ EYVL L 253, 7.10.2000, s. 42.

tarkastusjärjestelyihin varainhoitovuodesta riippuen sekä laskettaessa budjettiaseman epätasapainon korjausta Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi varainhoitovuoteen 2012 asti.

3. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 10 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista omista varoista, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön ennen 28 päivää helmikuuta 2001.

Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 25 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista omista varoista, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 28 päivän helmikuuta 2014 välisenä aikana.

4. Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät on ilmoitettava euroina ja käyphinä hintoina.

11 artikla

Voimaantulo

Neuvoston pääsihteeri antaa tämän päätöksen tiedoksi jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteerille viipymättä tieto tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten tarvittavien, valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.

Tämä päätös tulee voimaan viimeisen toisessa kohdassa tarkoitetun tiedonannon vastaanottamista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

12 artikla

Julkaiseminen

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

*LIITE***Vastaavuustaulukko**

Päätös 2007/436/EY, Euratom	Tämä päätös
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	-
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 4 kohta	-
2 artiklan 5 kohta	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 7 kohta	
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	-
4 artikla	-
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	-
5 artiklan 3 kohta	-
5 artiklan 4 kohta	-
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 kohta	8 artikla
8 artiklan 2 kohta	-
9 artikla	-
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
10 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla